

MALOVANÉ ČTENÍ

Zdroj: Sylva Francová

O Budulínkovi

OBRÁZKOVÁ
POHÁDKA

V U žili A
A S NIMI I MALÝ CHLAPEČEK. JEDNOU
S ŠLI NA TRH DO MĚSTA A PŘED ODCHODEM
PŘIKAZOVALI: „**NIKOMU NEOTVÍREJ!**“
A JIM TO SLÍBIL. JEN CO OSAMĚL,
K PŘIBĚHLA, ŽE SI CHCE S HRÁT.
JÍ TEDY **OTEVŘEL**, ALE HO HNED POPADLA
A BĚŽELA S NÍM DO. V
VBĚHLA DO SVÉ NORY A ŘEKLA: „Tady zůstaneš,
ať si mají moje s čím hrát.“
KDYŽ SE

S VRÁTILI DOMŮ, UVIDĚLI
DO **OTEVŘENÉ** A NA **CHLUP**
Z LIŠČÍHO **ODNESLA**!
SPRAŠKLA RUCI „**NEPLAČ**“, ŘEKL
BABIČCE DAL, SAM SI VZAL A VYRAZILI
DO K NOŘE, KDE BYDLELA. A HNED ZAČALI
HRÁT A ZPÍVAT. „**KDO MNE TO RUŠÍ?**“, ZLOBILA SE
A POSLALA PRVNÍ PODÍVAT SE VEN.
S HO CHYTLI DO, A HRÁLI DÁL.
TAK CHYTLI I DRUHÉ A TŘETÍ, PAK I SAMOTNOU,
AŽ NAKONEC VYLEZL UPLAKANÝ. KDYŽ SLÍBIL, ŽE UŽ
BUDE POSLOUCHAT, S SE UŽ ANI
NEZLOBILI, A TAK SE VŠICHNI
RADOSTNĚ VRÁTILI
DOMŮ DO.

O KOBLIŽKOVĚ

OBRÁZKOVÁ
POHÁDKA

UPEKLA PRO
A DALA HO VYCHLADIT NA
SE NECHTĚLO, ABY HO
SI PÍSNÍČKU: „Já Koblížek, Koblížek, na másle smažený,
cukrem sypaný,“
V POLI POTKAL
TĚ SNÍM!“, „I nesníš“,
cukrem sypaný, „Já Koblížek, Koblížek, na másle smažený,
cukrem sypaný,“
A UTÍKAL PRYČ. NA KRAJI
„Já mám ukrutný HLAD,“

A TAK TĚ SNÍM!
ZABRUČEL „I nesníš“,
raději si poslechni mou písničku“, SMÁL SE
A ZAČAL ZPÍVAT: „Já Koblížek, Koblížek, na másle smažený,
cukrem sypaný,“
A TEBĚ TAKÉ VTEČU!“
A HO UŽ NEDOHOVIL. UPROSTŘED
LSTIVÁ „UŽ Z DÁLKY POSLUCHALA
SE HO SNÍST. JEN CO K NÍ
A POVÍDÁ: „RÁDA BYCH SLYŠELA TVOU PÍSNÍČKU, ALE JÁ UŽ
JSEM STARÁ A ŠPATNĚ SLYŠÍM. POUĎ, SEDNI SI NA MŮJ
A ZAPÍVEJ MI JI DO
SEDL SI NA
TRHNULA HLAVOU A
SNĚDLA!“

O SMOLÍČKOVÍ

OBRÁZKOVÁ
POHÁDKA

V NA KRAJI ŽIL SE ZLATÝMI
A S NÍM MALÝ CHLAPEČEK
JEDNOU ŠEL NA PASTVU A ŘÍKÁ: „Nikomu neotvírej,
zlé by tě mohly chtít sníst.“ JEN CO BYL
PRYČ, U SE OZVALO: „pacholíčku, otevři svou
světničku, jen dva tam strčíme a hned zase půjdeme.“
BYL ZVĚDAVÝ, A TAK OTEVŘEL. HO CHYTILY A ŠUP
S NÍM PRYČ! ZAČAL KŘÍČET: „Za hory, za doly, mé
zlaté, kde se pasou? pacholíčka
pryč nesou!“ přiběhl a zachránil.

ZA NĚKOLIK DNÍ ŠEL ZNOVU
NA PASTVU. ZNOVU PŘÍŠLY K
ŤUKALY, ŠKEMRALY, PLAKALY, AŽ SE NECHAL
PŘEMLUVIT. JAKMILE OTEVŘEL, HO HNED LAPILY
A ODNESLY SI DO, ŽE SI HO VYKRMÍ A SNÍ. TENTOKRÁT
ALE BYL DALEKO A VOLÁNÍ NESLYŠEL. DALŠÍ DEN
NABOUSILY A ZAPÁLILY. ZKUSIL NAPOSLEDY ZOUFALE
PŘIVOLAT. SE SMÁLY, ALE KODŽ SE OZVAL KLAPOT
JELEMÍCH, STRACHY ODHODILY, UTEKLY A UŽ O NICH NIKDY
NIKDO NESLYŠEL. POTRESTAL ZA JEHO
NEPOSLUŠNOST, ALE BRZO UŽ SE NEZLOBIL, A TAK
SPOLU RADOSTNĚ ODEŠLI DOMŮ.

O HLOUPÉM Konzovi

OBRÁZKOVÁ
POHÁDKA

V JEDNÉ ŽIL . CHYTROSTI
MOC NEPOBRAL, TAK MU ŘÍKALI **HLOUPÝ**.
STÁLE LEŽEL NA **PECI** A KDYŽ UŽ SE JEHO NEMOHL
NA JEHO **LENOST** KOUKAT, POSLAL DO **SVĚTA**.
V NEJBLIŽŠÍM ZROVNA VYHLAŠOVALI **SMUTEK**,
ŽE PRYČ **CHCE SEŽRAT**. SLÍBIL,
ŽE KDO **VYSVOBODÍ**, TOHO SI ONA VEZME
ZA **MANŽELA**. BYL SICE **HLOUPÝ**, ALE ZÁROVEŇ BYL
I STATEČNÝ, A TAK ROVNOU ŠEL ZA . CESTOU
SI ULOMIL **POŘÁDNÝ** ZE A JEN CO PŘÍŠEL
K , S NÍM **POŘÁDNĚ PRAŠTIL PO**.
SE TAK LEKL, ŽE **USKOČIL**, UHODIL SE
DO , A TO BYL JEHO **KONEC**.

SE OTOČIL A ŠEL VÍTĚZSTVÍ NAD
OZNÁMIT PANU. TOMU SE ALE **NECHTĚLO**
DÁVAT **OBYČEJNÉMU**, A TAK HO PŘESVĚDČIL,
ŽE **DOSTANE, AŽ PŘEMŮŽE** VE
POZNALI, ŽE SE **NÍČEHO NEBOJÍ**, A TAK SE HO
LEKLI. ALE JEDEN Z , TEN **NEJKHYTŘEJŠÍ**, SI VĚDĚL
RADY. VZAL SI **STRANOU** A POŠEPTAL MU, ŽE **TĚŽCE**
ONEMOCNĚL. V TU CHVÍLI ZBLEDL, ROZTRÁSL SE
STRACHY O A POSPÍCHAL HONEM DOMŮ.
KDYŽ ALE **VIDĚL**, ŽE JE **V POŘÁDKU**, JEN SE
ZLOMYSLNOSTI ZASMÁL A BYL RÁD, ŽE JE
ZASE **DOMA S** A NA SI UŽ ANI
NEVZPOMNĚL.

O KŮHOUTKOVĚ A ŠLEPIČCE

OBRÁZKOVÁ
POHÁDKA

NA JEDNOM ŽILI A . NAŠEL
KRÁSNÉ VELKÉ A ROZHODL SE, ŽE SE NEROZDĚLÍ

A SNÍ SI HO SÁM. JAK ALE HLTA, MU V KRKV ZASKOČILO,
 PADL NA ZEM A NEMOHL DÝCHAT. HONEM

BĚŽELA KE PRO VODU: „Studánko pomoz! Můj

! Leží tam nahoře, nožky má nahoře, bojím se
bojím, že umře!“ ALE NECHTĚLA VODU DÁT, DOKUD

NEDOSTANE OD ŠVADLENY . TĚDY BĚŽELA KE ŠVADLENĚ.

ALE TA CHTĚLA NAPŘED OD ŠEVCE. ŠVEC CHTĚL ŠTĚTINY

OD

 CHTĚLO MLÉKO
OD - CHTĚLA
Z . CHTĚLA ROSU Z NEBE.

 TĚDY POPROSILA NEBE: „Něbe, dej mi rosu!
 leží na dvoře, má nahoře, bojím se
bojím, že umře!“ A NEBE SESLALO NA ROSU.

 RADOSTNĚ PŘINESLA MLÉKO ŠTĚTINY
ŠEVCOVI, ŠVADLENĚ A

DOVOLILA, ABY SI NABRALA DO VODU. BĚŽELA

ZPÁTKY NA VLILA DO VODU,

 SPOLKL A ZAČALO SE MU HNED DOBŘE DÝCHAT.

RADOSTNĚ VYSKOČIL NA A DĚKOVAL : „Už nikdy
nebudu sobecký a   se s ostatními
podělím.“

PERNÍKOVÁ CHALOUPKA

OBRÁZKOVÁ
POHÁDKA

V U ŽIL DŘEVORUBEC . JEDNOU SE SVÝMI DĚTMI, JENÍČKEM A MAŘENKOU ŠEL DO NA . „NECHOĎTE DALEKO,“ PŘIKÁZAL JIM. ALE A HO NEPOSLECHLI. SBÍRALI A A TAK ŠLI STÁLE DÁL A HLOUBĚJÍ DO , AŽ SE ZTRATILI. ZAČÍNALO SE ŠEŘIT, A TAK VYLEZL NA , JESTLI NĚKDE NEUVIDÍ SVĚTÝLKO. „TÁMHLE,“ UKÁZAL PRSTEM , A TAK SE TÍM SMĚREM VYDALI. ZANEDLOUHO PŘIŠLI K CELÉ Z . MĚLI HLAD A TAK SI ULOUPILI POPRVÉ, PODRUHÉ

A KDYŽ SI ULOUPLI POTŘETÍ, Z VYLEZLA , CHYTLA A , ODVEDLA JE DO A STRČILA DO . „PĚKNĚ SI VÁŠ VYKRMÍM A PAK UPEČU A SNÍM,“ RADOVALA SE . A OPAVDU, KRMILA A SAMÝM , AŽ BYLI TLUSTÍ JAKO . JEDNOHO DNE ZATOPILA V A PŘIKÁZALA , ABY SI SEDL NA , ŽE SI HO UPEČE. DĚLAL, ŽE NEUMÍ NA SEDĚT, AŽ SE ROZZLOBILA A SAMA MU TO PŘEDVEDLA. A NEČEKALI, STRČILI DO , A UŽ UTÍKALI Z PRYČ. PROBĚHLI A NAJEDNOU STOJÍ PŘED SVĚHO .

To bylo šťastné sledání!

OTESÁNEK

OBRÁZKOVÁ
POHÁDKA

ŽILI BYLI , KTEŘÍ NEMOHLI MÍT DĚTI. PROTOŽE JE ALE MOC CHTĚLI, UDĚLAL ZE DŘEVA. DALI MU JMÉNO OTESÁNEK. JEN CO ODEŠEL PRACOVAT DO , SE OZVAL: „MÁMO JA' MÁM HLAD!“ MU DALA KAŠE, ALE JEN POVYROSTL A ZNOVU, ŽE MA' HLAD. KDYŽ PŘIŠEL DOMŮ, ZJISTIL, ŽE V JE VŠE SNĚDENÉ, JE VELKÝ JAKO CELA' KUCHYNĚ A NIKDE. SE ZHROZIL: „TYS JÍ SNĚDL?“

„ANO, A TEBE TAKÉ SNÍM!“

ODPOVĚDĚL A SNĚDL. PAK VYŠEL Z VEN A POSTUPNĚ SNĚDL , DĚVEČKU S , PASÁČKA S , OVČÁKA S , AŽ DOŠEL NA CESTU K . TAM POTKAL SEDLÁKA S TAŽENÝMI , TAK HO SNĚDL TAKÉ. BYL UŽ VELKÝ JAKO , KDYŽ DORAZIL DO . TAM POTKAL DŘEVORUBCE. TOHO CHTĚL SNÍST TAKÉ, ALE DŘEVORUBEC BYL MRŠTNÝ A SILNÝ, ROZMÁCHNL SE A DŘEVĚNÉHO ROZŠTÍPL NA DVĚ PŮLKY. Z VYSKOČILI ŽIVÍ A ZDRAVÍ VŠICHNÍ, KTERÉ SNĚDL. POMOHLI DŘEVORUBCOVI ROZSEKAT NA A BYLI RÁDI, JAK TO *všechno dobře dopadlo.*

ČERVENÁ KARKULKA

OBRÁZKOVÁ
POHÁDKA

ŽILA BYLA
HOLČIČKA, KTERÉ ŘÍKALI
ČERVENÁ KARKULKA.

JEDNOU
ŠLA NAVŠTÍVIT SVOU
BABIČKU. V
LESĚ JI ZASTAVIL ZLÝ
VLK. „CO TO NESEŠ V

TAHÉM?
“ A ONA ŘEKLA: NESU
MOJÍ BABIČCE
K NAROZENINÁM. “ A MAŠ
PRO NÍ
ČAJ? “ PTAL SE MAZANĚ
VLK. „NEMÁM”

ŘEKLA
A UTÍKALA JÍ NATRHAT.

ZATÍM UTÍKAL DO BABIČČINY
KUCHyně. TAM
SE ŽRAL A LEHL SI MÍSTO NÍ DO
KUCHyně. ZA CHVÍLI

PŘIŠLA
DO
KUCHyně. A ŘÍKÁ: „TY MÁŠ ALE
VELKÉ
OČI!“ „TO ABYCH TĚ LÉPE VIDĚLA!”

ODPOVĚDĚL
VLK. „A TY MÁŠ ALE VELKÉ
UŠI!“ „TO
ABYCH TĚ LÉPE SLYŠELA!” „A TY MÁŠ ALE VELKÉ
ZUBY!”

„CHA, TO ABYCH TĚ MOHL SEŽRAT” VYKŘIKL
VLK.

SEŽRAL
A LEHL SI
DO
KUCHyně.

NAŠTĚTÍ
ŠEL ZROVNA
OKOLO
MÝSLIVCE

A SLYŠEL HROZIVÉ CHRÁPÁNÍ.

PROTO SE PODÍVAL
DO
KUCHyně

A UVIDĚL V
LEŽET
VLKA. DOŠLO

MU, KOLIK UHODILO, VZAL
NOŽ, ROZPÁRAL
VLKOVU
BŘIČHO. VYSKOČILA
A PO NÍ
VLK. SPOLEČNĚ

NANOSILI
DO
BŘIČHA. BŘIČHO
PAK ZAŠIL A SCHOVALI SE.
VLK SE ZA CHVÍLI

PROBUDIL, DOSTAL TOTIŽ
ŽÍŽEN, A ŠEL SE
NAPÍT DO
KUCHyně. ALE JAK MĚL BŘIČHO TĚŽKÉ,

PŘEVAŽIL SE, SPADL NA DNO
KUCHyně A UTOPIL SE.

MÝSLIVEC A
VLK SE RADOVALI, SNĚDLI
KUCHYNĚ
A VYPÍLI
KUCHYNĚ. A NAKONEC ZAZVONIL
ZVONEK
A POHÁDKY JE KONEC.

malých O TŘECH PRASÁTKÁCH

OBRÁZKOVÁ
POHÁDKA

TŘI SE ROZHODLA
JÍT DO SVĚTA. NA LOUCE SE PRVNÍ
ZASTAVILO, ŽE SI TAM POSTAVÍ ZE
OSTATNÍ HO ODRAZOVALI, ŽE NIC NEVYDRŽÍ,
ALE PRVNÍ V NĚM ZŮSTALO. U SE DRUHÉ
ROZHODLO, ŽE SI POSTAVÍ Z „I TVŮJ
NIC NEVYDRŽÍ“, VAROVALO TŘETÍ
BRATŘÍČKA, ALE DRUHÉ V NĚM BYLO SPOKOJENÉ.
TŘETÍ BYLO NEJPILNĚJŠÍ, A TAK KDYŽ U POLE
UVIDĚLO KUPU , ROZHODLO SE POSTAVIT VELKÝ
A PEVNÝ KAMENNÝ . BRZY ZAČAL OKOLO SLÍDIT
HLADOVÝ . NEJPRVE NA LOUCE U

UCÍTIL VŮNI PRVNÍHO
. JEN TAK LEHCE FOUKNUL
A ZBOŘIL. „Pomóóc!“, VYKŘIKLO PRVNÍ
A BĚŽELO SE SCHOVAT K BRATŘÍČKOVÍ K DO
TAM BRZY BYL TAKÉ. DVAKRÁT FOUKNUL A
Z BYL ZNIČENÝ. „Pomóóc!“, KŘÍČELA
A BĚŽELA SE SCHOVAT K BRATŘÍČKOVÍ DO
ZA CHVÍLI PŘIBĚHL I TAM, ALE AŽ FOUKAL
SEBEVÍC, PEVNÝ SFOUKNOUT NEDOKÁZAL.
TAK SE VYŠPLHAL NA , ŽE SE DOVNITŘ DOSTANE
. JAKMILE USLYŠELA KROKY NA ,
ZATOPILA V . KDYŽ UŽ BYL SKORO V PŮLCE
, Z VYŠLEHLY „Au!“, ZAÚPĚL
A S PROPÁLENÝM KOŽICHEM VYSKOČIL
Z , UTEKL DO A UŽ SE
NIKDY NEUKÁZAL.

Od té doby tři malá prasátka
spolu žila vesle a spokojeně
v kamenném domečku.

sláma

kamenný

trouba

PÍŠE A KRESLÍ SYBA FRIMCOVÁ

O SNĚHURCE

OBRÁZKOVÁ
POHÁDKA

V JEDNOM SE NARODILA. PROTOŽE
MĚLA BÍLOU PLEŤ, POJMENOVALI JI SNĚHURKA. BRZO
ZEMŘELA MAMINKA A PAN SE BRZY ZNOVU OŽENIL.
MACECHA ALE BYLA ZLÁ A NENÁVIDĚLA, PROTOŽE
BYLA KRÁSNĚJŠÍ NEŽ. KDYŽ BYLO 16 LET, ZLÁ
SI ZAVOLALA KRÁLOVSKÉHO ABY ODVEDL
DO A TAM JI ZABIL. ALE BYL HODNÝ, A TAK
MÍSTO ZABIL A PŘINESL
MEZITÍM NAŠLA V , KDE BYDLELO SEDM
TRPASLÍKŮ. BYLI RÁDI, ŽE

JIM BUDE POMÁHAT V DOMÁCNOSTI A NECHALI JI U SEBE
BYDLET. ZANEDLOUHO KOUZELNÉ PROZRADILO, ŽE
NEZEMŘELA. SE JI TEDY ROZHODLA ZABÍT SAMA. PŘESTROJILA
SE ZA A VYRAZILA K . ZAŤUKALA
NA A NABÍDLA . PŘEVLEČENOU NEPOZNALA,
VZALA SI OD NÍ A S CHUTÍ SE DO NĚJ ZAKOUSLA. ALE
BYLO OTRÁVENÉ! PADLA NA ZEM. KDYŽ
NAŠLI, SPUSTILI VELIKÝ NÁŘEK A DALI JÍ DO SKLENĚNÉ
. DRUHÝ DEN OKOLO JEL MLADÝ KRÁSNÝ CIZÍ.
KDYŽ UVIDĚL V, HNED SE DO NÍ ZAMILOVAL.
POLÍBIL JI, OTEVŘELA A OŽILA. SE JÍ TAKÉ
LÍBIL, A TAK SE BRZO NA SLAVILA SVATBA.
A macecha? Té samou navišší puklo.

O TŘECH KŮZLATKÁCH

OBRÁZKOVÁ
POHÁDKA

V ŽILA MÁMA SE TŘEMI
MALÝMI JEDNOU ŠLA MÁMA DO MĚSTA
NA TRH. „NIKOMU NEOTVÍREJTE“, PŘIKÁZALA
 JEN CO ODEŠLA, UŽ SE OZVALO ŤUKÁNÍ
NA : „**OTEVŘETE, TO
JSEM JÁ, VAŠE MAMINKA. „CHACHÁ“**“
SMÁLA SE „TY JSI ! MÁŠ MOC HLUBOKÝ
HLAS!“ TEDY BĚŽEL KE KOVAŘI, ABY MU VYKOVAL
 „ZA CHVÍLI BYL ZPÁTKY.“ „**OTEVŘETE,
TO JSEM JÁ, VAŠE MAMINKA**“, ŘÍKÁ TENKÝM HLÁSKEM.
„HLAS MÁŠ JAKO MAMINKA“ ODPOVÍ
„ALE UKAŽ .“ STRČIL DO
SVOU ŠPINAVOU ŠEDOU

„**CHACHÁ**“
SMÁLA SE „TY JSI
! NAŠE MÁ ČISTOU
A KRÁSNĚ BÍLOU.“ TEDY BĚŽEL DO
STRČIL DO MOUKY, AŽ JÍ MĚL CELOU BÍLOU, A UŽ
ZASE UHAŇÍ ZPÁTKY K . JENŽE TO
UŽ SE VRACELA Z TRHU MÁMA
JEN CO UVIDĚLA PŘED CHALOUPKY
 „ODLOŽILA „SKLONILA
ROZBĚHLA SE A POŘÁDNĚ NABRALA NA
AŽ ODLETĚL DO SE ODBELHAL
PRYČ, ODEMKNULA   A SVÝM
CHYTRÝM A POSLUŠNÝM   DALA
ZA ODMĚNU SLADKOU